

φρῶς τὸ κάλυμμα τοῦ κιβωτίου καὶ ἐπεφάνη ἡ ἐκπληκτικὸς αὐτοῦ κεφαλὴ, ῥίπτουσα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ βλέμμα πλήρες ἀγωνίας.

— «Α! ἀνέκραξε γηραιὰ κυρία βαίνουσα ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι πεζοδρομίου, «ἕνας καρατομημένος!» Καὶ ἐλιποθύμησεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν καυχάζοντων μαθητῶν.

Τὸ κάλυμμα τοῦ κιβωτίου ἐπανέπεσεν, ἐφαίνετο δὲ μὴ ἔχον σκοπὸν νάνοιχθῆ καὶ ἐκ δευτέρου.

Ἐνθ' οἱ μαθηταὶ παρέδιδον τὴν γηραιάν κυρίαν εἰς τὰς περιποιήσεις τοῦ γείτονος φαρμακοποιοῦ, δύο ἀδελφικοὶ κλητῆρες, οἵτινες φιλοσοφικῶς συνδιαλεγόμενοι κατήρχοντο τὴν ὁδόν, προσκόπτοντες αἰφνης ἐπὶ τοῦ κωλύοντος τὴν συγκοινωνίαν τοῦ πεζοδρομίου κιβωτίου.

«Μὰ εἶνε ἔντροπή, λέγει ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, τέτοια ὧρα, νὰ μὴν ἔχουν σκῶση ἀπ' ἐδῶ, τὰ σκουπίδια! Καὶ μετέδωκε ὡς παρκαλέσῃ τὸν θυρωρὸν τῆς οἰκίας, ἐνῶπιον τῆς ὁποίας εὗρίσκετο τὸ κιβώτιον, νὰ πάρῃ μέσα τὰ σκουπίδια τοῦ.

Ὁ θυρωρὸς ἐξῆλθε διαμαρτυρούμενος καὶ οἱ τρεῖς δὲ ὁμοῦ ἤρχισαν νῦν συζητοῦντες περὶ τοῦ μυστηριώδους τούτου κιβωτίου. Προσεβόλτες καὶ οἱ μαθηταὶ παρετήρουν μετὰ μεγάλης περιεργείας.

— Πρέπει νὰ τὸ ἀνοίξωμεν,» εἶπον οἱ κλητῆρες.

— Περιμένετε πρῶτα νὰ φύγω ἐγώ,» εἶπεν εἰς τῶν μαθητῶν, «μπορεῖ νὰ εἶνε καμμιὰ ἐκρηκτικὴ μηχανή...»

Ἡ ὑποψία αὕτη ἐπάγωσεν ἐν τῷ ὄμα τὸν ζῆλον τῶν τηρητῶν τῆς τάξεως, οἵτινες προσέβησαν:

— Βέβαια, πηγαίνομεν πρῶτα γάναφθωμεν εἰς τὸν Κον ὑπαστυνόμον.» Ἐνθ' ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἡτοιμάζετο νὰπέλθῃ πρὸς τὸν ὑπαστυνόμον, ὁ δ' ἕτερος ἐπρόκειτο νὰ μείνῃ ὅπως φιλάττη τὸ μυστηριώδες κιβώτιον, ἡ γηραιὰ κυρία συνελθοῦσα ἐκ τῆς λιποθυμίας καὶ ἐξεληούσα ἐκ τοῦ φαρμακείου, προσῆλθε καὶ αὕτη καὶ διηγεῖτο εἰς τοὺς δύο ἀντιπροσώπους τῆς ἐξουσίας ὅτι πρὸ ὀλίγων λεπτῶν μῶλις εἶδε μὲ τὰ μάτια της μία κομμένη κεφαλὴ ἐντὸς τοῦ κιβωτίου.

«Τότε λοιπὸν, δὲν θὰ εἶνε ἐκρηκτικὴ μηχανή,» λέγει ὁ εἰς τῶν κλητῶν.

— Κάποια αὐτοχειρία, θὰ εἶνε,» ἐσκέφθη ὁ δεύτερος.

— Τέλος πάντων, ὅ,τι κι' ἂν εἶνε, πρέπει νὰ ἀνοίξωμεν αὐτὸ τὸ κιβώτιον» συνεπέραναν ὁ πρῶτος.

— Ἡτοιμάζετο δὲ νὰ ἐγείρῃ τὸ κάλυμμα, ὅτε ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ ἤκουσθη φωνὴ θρηνηδῆς:

«Ὁχι, ὄχι, μὴν ἀνοίξετε! Κάποιος εἶνε μέσα!»

ΙΩ. Α. ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Νεόφυτος Η'.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Νεόφυτος Η'. ἐγεννήθη ἐν τῇ κομπολίῃ Ροδολίῳ, τῇ εἰς τὰ περὶχωρὰ τῶν Σερρῶν τῆς Μακεδονίας. Ἐκεῖ δὲ καὶ ἐποίσθη τὰ πρῶτα βήματα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ὁριζήσαν πίστιν ἀγάπης. Μεταβάς εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ περὶ τῶν αὐτῶν χρόνων

δὲς αὐτοῦ, μετέβη εἰς Γερμανίαν ὅπου ἐφοίτησεν εἰς πλείστα πανεπιστήμια, τελειοποιηθεὶς καὶ ἐξόχως καταρτισθεὶς εἰς τὰ τῆς Θεολογίας. Ἐξ ἐσπερίας ἐπανέκαμψε τῷ 1870 καὶ ἐξελέγη ἐπίσκοπος Ἐλευθερουπόλεως, ὅπου τὰ μέγιστα συνετέλεσεν εἰς συστάσιν καὶ ἀνέγερσιν πολυπληθῶν σχολείων, δι' ὧν ἐσκόπει νὰ μεταστήτῃ εἰς τοὺς κατήλικους τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν θρησκείαν ζῆλον. Κατὰ τὸ 1874 ἐγένετο μητροπολίτης καὶ ἀπεστάλη εἰς Φιλιππούπολιν, ὅπου ἦτο ὁ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀγὼν τῶν Βουλγάρων. Κατὰ τὸ 1880 προσεκλήθη νὰ διαδεχθῇ ἐν Ἀδριανουπόλει τὸν ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἀναβιβασθέντα Διονύσιον Ε'. Αὐτόθι ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ, μὴ εὗρίσκουσα κωλύματα, ἐξετάθη εἰς εὐρύτερον κῶλον ἐθνικῶν ἔργων. Πρὸ πάντων εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας ἐν διαμερίσματι, τὸ ὅποσον, παρὰ τὸν ἀραιὸν ἑλληνισμόν, καὶ σήμερον ἀκόμη ἔχει ἀνάγκη τοιαύτης ἐπιχορηγίας. Ἀσχέται πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ τὴν ἐθνικὴν περιστάσειν ἡνάγκασαν αὐτὸν ν' ἀποσυρθῇ καὶ ἐφησυχάσῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν Ἀθῶν. Μετὰ 2 περὶπου ἔτη προσεκλήθη νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Μοναστήριον (Βιτώλια) τῆς Μακεδονίας, ὡς Μητροπολίτης Πελαγονίας. Τέλος δὲ ἐνθ', διαμένων ἐν Κωνσταντινούπολει προσεδόκα τὴν ἐκδοσιν τουρκικοῦ βερατίου πρὸς ἀναρρήσιν του εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον τῆς Πρεσέζης, ἡ φήφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ Βασιλείων.

Ἀνδρέας Ἀναγνωστάκης

Ὁ καθηγητὴς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ Ἀνδρέας Ἀναγνωστάκης ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ τῷ 1826. Ἀντιγραφεὺς διδάκτωρ τῷ 1849. Συνεπλήρωσε τὰς ἱατρικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν Βιέννῃ, Βερολίνῃ, Παρίσι καὶ Λονδίνῃ. Διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ὀφθαλμολογίας τῷ 1856 καὶ κατόπιν καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς παθολογίας Ἐξελέγη δις κοσμητὼρ καὶ ἀπὸ Πρύτανης κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1877-78. Διετέλεσε δωρεὰν διευθυντὴς τοῦ ὀφθαλμιατρείου ἀπὸ τοῦ 1854 μέχρι τέλους τοῦ 1890. Ἐπὶ 20 ἔτη διετέλεσε πρόεδρος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῆς Ἑταιρίας, προεδρεύσας καὶ τῶν δύο συγχροτηθέντων συνεδρίων τῶν ἑλλήνων ἱατρῶν τῷ 1882 καὶ 1887. Ὁ καὶ Ἀναγνωστάκης οὐχὶ μόνον ὡς ἐξοχος ὀφθαλμολόγος εἶνε γνωστός, ἀλλὰ καὶ ὡς φιλόλογος καὶ ὡς ποιητὴς πολλὰ χαριτωμένα ἔργα του ἐδημοσίευσεν.

Φώτιος Πανᾶς

Ὁ ἐν Παρίσι διαμένων διαπρεπὴς ἑλλήν ἱατρός καὶ Φώτιος Πανᾶς ἐγεννήθη ἐν Κερκύρῃ τῇ 30 Ἰανουαρίου 1882. Δεκαεννεατῆς μόλις μετέβη εἰς Παρίσι πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. ἅρῃν τῆς ὁποίας ἀπεκατεστάθη αὐτόθι, ὅπως εὗρεται ἐγγύτερον τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐν τῇ ἐστὶ ταύτῃ τῶν φάτων, συνειδῶς καὶ προαισθανόμενος εὐρύτερον μέλλον. Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν του, διαγωνισθεὶς, ἐστάθη ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων, λαβὼν τὸ χρυσοῦν μετάλλιον. Διωρίσθη κατόπιν χειρουργός τῶν Νοσοκομείων καὶ κατέσχεν ἐπιφανῆ θέσιν ἐνεκα τῶν χειρουργικῶν του ἐπιτυχιῶν καὶ τῶν ἐξόχων του παραδόσεων εἰς τὰ μαθήματα τῆς ἀνατομίας, φυσιολογίας, χειρουργικῆς παθολογίας, ὀφθαλμολογίας κτλ. Ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἱατρικῆς τῶν Παρισίων, πρόεδρος τῆς Χειρουργικῆς καὶ ἐχηματίσεν ἐπὶ ἐπταετίαν ἀναπληρωματικῶς καθηγητὴς τῆς ὀφθαλμολογίας. Ἀπὸ τοῦ 1878 διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ὀφθαλμολογικῆς κλινικῆς ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων καὶ διατελεῖ ὡς τοιοῦτος, ἀπολαύων ἐπιστημονικῆς φήμης τιμῶν τὴν Ἑλλάδα.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΑ

Πολεμικὴ φδὴ

Εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸ ἐν Ρώμῃ συνελθὼν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συνέδριον ὁ ἱταλὸς ποιητὴς Καρδούσης συνέθετο ὥδὴν πολεμικὴν, ἐν ἣ ζητεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ πόλεμος διὰ τῶν κατακτήσεων, τῆς δουλείας, τῶν ἐξουριῶν, τοῦ ἀποκοιμοῦ, τῶν συμμαχιῶν, φέρει εἰς συνάφειαν τὰ μάλα ἀπομεμακρυσμένα μέρη, γεννᾷ δὲ νέους λαούς, νέας, γλώσσας, νέας θρησκείας καὶ δημιουργεῖ ἔθνη μᾶλλον πεπαιγμένον ἰδρύει δὲ τέλος τὸ διεθνὲς δίκαιον τοῦ φιλοσοφικοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας.

Ἡ γυνὴ

Νέον σύγγραμμα ἐξέδωκεν ὁ γνωστός ἀκαδημαϊκὸς Τούλιος Σιμών, γεγραμμένον μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ δυνάμεως καὶ χάριτος. Ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ τούτου ὁ γλαφυρὸς συγγραφεὺς ἐξετάζει τὴν σύγχρονον γυναῖκα, πέραν δὲ τὸ βιβλίον τίτλον: «Ἡ γυνὴ τοῦ Κ'. αἰῶνος».

Ἀδεῖα

Ἡ ἐν Κωνσταντινούπολει ἱερὰ σύνοδος παρέσχε τὴν ἀδειαν τῷ μητροπολίτῃ Λήμνου καὶ Ἀθανασίῳ νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσι πρὸς θεραπείαν τοῦ παρὰ τῷ νευρολόγῳ Σαρκῷ.

Ἀπατεῶν διαδόχτος

Ἐν Μόσχᾳ (κατὰ τὴν Ἐπιθεώρησιν) πρόκειται νὰ δικασθῇ διαδόχτος Ρωστος ἀπατεῶν, οὗ τὰ ἄλλα ὑπομνησκουσιν ἐν πολλοῖς τὰ τοῦ μυθικοῦ Καλιόστρου. Ὁ Σάβιν (τοῦτο εἶνε τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ ὄνομα) ὡς νέος ἀνθυπασιότης τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ἐν Πετρούπολει κατάρθωσε νὰ σπαταλήσῃ, ἐν διαστήματι ὀλίγων ἔτων, περιουσίαν ἐξ 25 ἑκατομμυρίων ράβλων. Τὸ θράσος του ἦν ἀπαράμυλλον ὑπὸ ψευδῇ ὀνόματι κατάρθωσε νὰ ἀπατήσῃ ὑψηλὰ ποσότητες ἀπὸ τῶν τεχνασμάτων μεγάλα χρηματικά ποσὰ ἐν Βερολίνῃ, Λονδίνῃ καὶ Παρίσι. Μεταβάς τῷ 1887 εἰς Βουλγαρίαν παρέστη εἰς τὸν Σταμπούλφ ὡς πρίγκιψ τοῦ οἴκου τῶν Βουρβόνων, ταξιδεύων ὑπὸ τῷ ὀνόματι τοῦ κόμητος Τουλὸζ Λοτρέκ, κατάρθωσε δὲ οὕτω νὰ τῷ προσφερθῇ ὑπὸ τοῦ Σταμπούλφ, ἡλλοῦ ἡγεμόνος, ὁ βουλγαρικὸς θρόνος. Λαβὼν συστατικά γράμματα παρὰ τοῦ βουλγάρου ἀνθυγεμόνος κατήλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τῆς γαλλικῆς πρεσβείας καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου. Ἀλλ' ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς ἐδημοσίευσεν ἀορίστους τινὰς νύξεις περὶ τοῦ παρελθόντος τοῦ τυχοδιώκτου, ὁ δὲ κόμης, Τουλὸζ Λοτρέκ, χολωθὴς, προσεκάλεσεν εἰς μονομαχίαν τὸν ἐχθρόν. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, γάλλος κούρεὺς, ὅστις ἐχρημάτισε κούρεὺς του ἐν Μόσχᾳ, ἀνεγνώρισεν αὐτὸν ὡς τὸν Σάβιν. Ἐξακριβωθείσας τῆς ταυτότητος αὐτοῦ συνελήφθη καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ συνοδείαν εἰς Ὀδησσόν. Ἡ δίκη του, ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν κατορθωμάτων του, θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μῆνας.

Τσεγκ-Κι-Τόγκ

Ὁ Κινέζος στρατηγὸς Τσεγκ-Κι-Τόγκ, διαμένων ἄλλοτε ἐν Παρίσι ὡς ἀκόλουθος τῆς Σινικῆς πρεσβείας, ἐγένετο ἀφορμὴ καὶ ἥρως πολλῶν σκανδάλων. Ἰδίως ἡ πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς ἡδονὰς ροπὴ ἦτο ἀκράτητος. Ἡ μακροδὴς δ' αὕτη ροπὴ του τὸν παρέσυρε καὶ εἰς ἀτιμωτέας παρεκτροπὰς, χάριν τῶν ὁποίων ἡνάγκασθη νὰ συνομολογήσῃ δάνεια κατὰ τρόπον λωποδωτικῶτατον. ἐν ὀνόματι τῆς σινικῆς κυβερνήσεως. Ἡ κυβερνήσις του λαβοῦσα γνῶσιν πρόβη εἰς τὴν ἀνάκλησίν του καὶ τὸν εἰσήγαγεν εἰς δίκην, στερήσασα αὐτὸν τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀπολαύων τοῦ βαθμοῦ του. Ἦδη εὗρεται ἐν τῇ φυ-